

III Ogólnopolska Konferencja Zespół antyfosfolipidowy Poznań, 20–21 kwietnia 2007 r.

*The Third Conference "Antiphospholipid syndrome"
Poznań, April 20-21, 2007*

20–21 kwietnia 2007 r. odbyła się w Poznaniu III Ogólnopolska Konferencja Zespół antyfosfolipidowy, zorganizowana przez Sekcję Reumatologiczną Towarzystwa Internistów Polskich, Sekcję Medycyny Rodzinnej Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego oraz Katedrę i Klinikę Reumatologiczno-Rehabilitacyjną i Chorób Wewnętrznych Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Tematyka konferencji dotyczyła problemów związanych z etiopatogenezą zespołu antyfosfolipidowego (APS) oraz zagadnień klinicznych. Spotkania poznańskie mają na celu ułatwienie śledzenia niezwykle szybkiego postępu w tej dziedzinie medycyny. APS uznano za najczęstszą – obok AIDS – chorobę końca XX wieku. Przyczyną stwierdzenia takiej częstości występowania zespołu nie jest jednak z pewnością zwiększona zachorowalność, ale coraz większe możliwości rozpoznawania choroby. Stopniowo wiedza o APS dociera do przedstawicieli poszczególnych specjalności – obecnie w ponad 20 działach medycyny klinicznej można udowodnić lub podejrzewać istotną rolę przeciwciał przeciwfosfolipidowych w patogenezie chorób.

Konferencja rozpoczęła się od podsumowania 20-lecia APS (prof. I. Zimmermann-Górska) – w bieżącym roku bowiem rocznica ta dotyczy ustalenia pierwszych kryteriów diagnostycznych choroby. Wśród wykładów dotyczących etiopatogenezy przedstawiono problemy, takie jak *Zakażenia a zespół antyfosfolipidowy* (doc. J. Ząbek), *Udział apoptozy w patogenezie zespołu antyfosfolipidowego* (prof. D. Maślińska i prof. S. Maśliński) oraz *Patologia ultramikroskopowa i patofizjologia śródbłonna* (doc. M. Walski). Wykłady dotyczące zagadnień klinicznych to: *Stwardnienie rozsiane a zespół antyfosfolipidowy – trudności diagnostyczne* (prof. A. Członkowska), *Przeciwciała antyfosfolipidowe – czynnik zagrożenia żylną chorobą zakrzepowo-zatorową i zakrzepicą tętniczą* (prof. K. Zawilska), *Zatorowość płucna w przebiegu zespołu antyfosfolipidowego* (prof. W. Dyszkiewicz), *Występowanie przeciwciał antyfosfolipidowych u chorych na reumatoidalne zapalenie stawów i ich znaczenie kliniczne* (prof. A. Filipowicz-Sosnowska), *Nerki a zespół antyfosfolipidowy* (prof. M. Majdan), *Leczenie zespołu antyfosfolipidowego w okresie ciąży* (prof. J. Skrzypczak) oraz *Czynniki ryzyka i diagnostyka miażdżycy dużych tętnic w zespole antyfosfolipidowym u chorych na toczeń rumieniowaty układowy* (prof. M. Brzosko).

Oprócz wykładów przedstawiono wiele prac oryginalnych, których tematyka dotyczyła zależności APS i miażdżycy, zajęcia narządu wzroku u chorych z APS, występowania przeciwciał przeciwfosfolipidowych u chorych z rakiem piersi oraz rzadkich przypadków zespołu.

W konferencji wzięło udział ponad 300 lekarzy różnych specjalności z całej Polski. Bardzo żywa dyskusja dotyczyła wielu, często nierozwiązanych do tej pory problemów dotyczących APS. Wiedza ta, jak już wspomniano, bardzo szybko postępuje i coraz więcej kolejnych informacji przybliża możliwości lepszej diagnostyki i leczenia zespołu.

Spośród wymienionych na wstępie 20 działów medycyny klinicznej, w których ważną rolę odgrywa powiązanie z APS, podczas dotychczasowych trzech naszych konferencji omówiono 8. Najważniejsze działy – połoźnictwo i zagadnienia związane z procesem krzepnięcia krwi – w aktualnym ujęciu były tematem każdego spotkania. Zespół antyfosfolipidowy wymaga bowiem stałego śledzenia nowych spostrzeżeń.

prof. dr hab. med. Irena Zimmermann-Górska